

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

HUBERT SELBY JR.

Recviem pentru un vis

Traducere din engleză și note de
ANDRA MATZAL

HUMANITAS
fiction

Coperta de
ANGELA ROTARU

Redactor
IUSTINA CROITORU

HUBERT SELBY JR.
REQUIEM FOR A DREAM
Copyright © 1978, 1988 by Hubert Selby Jr.
All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2007, 2011, pentru prezenta versiune românească

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi Carte prin poștă: tel./fax 021/311 23 30
C.P.C.E. – CP 14, București
e-mail: cpp@humanitas.ro
www.libhumanitas.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SELBY, HUBERT JR.

Requiem pentru un vis / Hubert Selby Jr.; trad.: Andra Matzal. – București:
Humanitas, 2011
ISBN 978-973-689-419-0
I. Matzal, Andra (trad.)
821.111(73)-31=135.1

*Această carte îi este dedicată,
cu dragoste, lui Bobby, care a găsit singurul gram
de credință pură în Dumnezeuul iubirii.*

Dacă nu zidește Domnul o casă,
degeaba lucrează cei ce o zidesc...

Psalmul 127: 1

Încrede-te în Domnul din toată inima ta,
și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L
în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

Proverbele 3: 5, 6

Harry o închise pe mama lui în șifonier. Harold. Te rog. Nu din nou, nu televizorul. OK, OK, deschise ușa Harry, atunci nu te mai juca cu nervii mei. Se îndreptă spre televizor, aflat în cealaltă parte a camerei. Și nu mă mai bate la cap. Trase ștecherul din priză și deconectă antena. Sara se întoarse în șifonier și închise ușa. Harry privi fix șifonierul pentru câteva secunde. OK, rămâi acolo. Începu să împingă măsuta cu televizorul, când aceasta se poticni brusc, iar televizorul era gata-gata să cadă. Ce dracu-a fost asta? Văzu pe jos un lanț de bicicletă care lega un inel de oțel din spatele televizorului de calorifer. Se uită fix la șifonier. Ce-ncerci să faci, ai? Ce-i cu lanțu-ăsta? Vrei să mă faci să-i stric televizoru' propriei mele mame? Sau să rup caloriferu'? – Ea tăcea mâlc în fundul șifonierului. – Sau poate să arunc în aer toată casa? Încerci să mă transformi în infractor? Pe propriul tău fiu? Carne din carnea ta, sânge din sângele tău? CE VREI SĂ-MI FACI? Harry stătea în fața șifonierului. PROPRIUL TĂU FIU!!! O cheiță subțire se strecură pe sub ușa șifonierului. Harry o trase cu unghia și o ridică. De ce de fiecare dată tre' să te joci cu nervii mei, pentru numele lu' Dumnezeu, de ce vrei să-mi pui în cârcă toată vina? Chiar nu-ți pasă de ce simt io? De ce tre' să-mi faci viața un iad? De ce... Harold, nu aș face niciodată așa ceva. Lanțul nu era pentru tine. Pentru hoți. Ș-atunci de ce nu mi-ai spus? Era să cadă televizoru'. Ar fi putut să-mi crape inima. Sara scutura din cap în întuneric. Ar trebui să-ți fie bine, Harold.

Și-atunci de ce nu vrei să ieși? Harry zgâlțâi ușa și trase de mâner, dar era încuiat pe dinăuntru. Harry se luă cu mâinile de cap disperat și scârbit. Vezi ce vreau să zic? Vezi cum mă superi tu de fiecare dată? Se întoarse spre televizor și dezlegă lanțul, după care se duse din nou la șifonier: De ce tre' să faci din țăntar armăsar? Ai? Doar ca să-mi pui mie-n cârcă toată vina, nu? Nu??? – Sara continua să se legene. – Știi că ai să-ți recuperezi televizorul în câteva ore, dar tot vrei să mă simt vinovat. Se uita întruna la șifonier – Sara se legăna tăcută –, după care ridică brațele: Ia mai dă-o dracului, și împinse cu grijă televizorul afară din apartament.

Sara îl auzi cum târa televizorul pe podea, auzi cum ușa se deschise și se închise la loc, și rămase acolo, cu ochii-nchiși, legănându-se. Nu se întâmpla nimic. Ea nu a văzut nimic, așa că nu se întâmpla nimic. I-a spus ea soțului ei, Seymour, care în toți acești ani era mort, că nu se întâmpla nimic. Și chiar dacă s-ar întâmpla, nu ar fi nici o problemă, așa că nu-ți face griji, Seymour. E ca o pauză publicitară. În curând va începe din nou emisiunea și-o să vezi, o să fie bine, Seymour. O să se rezolve tot. O să vezi. Totul se termină cu bine.

Partenerul lui Harry, un tip negru pe nume Tyrone C. Love – Ai auzit bine, frate, așa mă strigă și nu iubesc pă nimeni decât pă Tyrone C.¹ –, îl aștepta în hol, mușcând dintr-un Snickers. Au scos televizorul din bloc fără nici o problemă, iar Harry le-a salutat pe toate *yenta*² care ieșiseră să se bronzeze în fața clădirii. Dar abia acum venea partea nasoală. Să-mpingă drăcia aia până la amanetul aflat la trei străzi mai încolo fără să li-l fure careva sau să-l răstoarne vreun puști tembel sau să nimerească într-o groapă sau să intre în vreun morman de gunoi și să cadă sau să nu se rupă dracu' masa, iar pentru asta era nevoie de răbdare și perseverență. Tyrone ținea televizorul în timp ce Harry împingea și dirija

1 Joc de cuvinte: în engleză, *love* înseamnă a iubi.

2 Femeie bârfitoare (idiș).

drumul, Tyrone făcea și pe ghidul și-l prevenea pe Harry când apărea în cale vreo bucată mare de carton sau pungi de gunoi care s-ar fi putut dovedi riscante pentru îndeplinirea sigură și rapidă a misiunii stabilite. Când au ajuns la bordură, au încetinit ritmul, au apucat fiecare de câte un capăt al mesei, au traversat strada și pe urmă hopa, sus pe trotuarul celălalt. Tyrone se aplecă și examinează televizorul. Rahat, ăsta micu-ncepe s-arate cam nașpa, frate. Ce-i, bă, ce te-ai făcut așa pretențios dintr-odată? Stai așa, păpușel, mie mi se rupe și dacă-i crește păr, atâta timp cât ne scoatem mălaiul.

Domnul Rabinowitz îi văzu cum împingeau televizorul spre magazinul lui de amanet și clătină din cap. Uite, au luat și masa de data asta. Și ce, ce vrei să fac? Eu nu poci să-l aburc în spate. Să te ajute prietenul tău. Ți-ar putea da el o mână de ajutor. Da' ce, frate, io nu-s ajutor de aburcător. Harry chicoti și scutură din cap: Ce evreu mai e și ăsta. În orice caz, așa e mai ușor să-l duc-acasă. Așa te vreau, frate, mereu te gândești la binele maică-tii. Oi, halal fiu. Un *goniff*¹. Are nevoie de tine ca de râie. Hai, Abe, că ne grăbim. Dă-ne mălaiu' și gata. Fuga, fuga. Se grăbește ca-ntotdeauna, abia se târâie în spatele tejghelei, inspectând cu atenție creioanele înainte să aleagă unul cu care să scrie. Aveți așa lucruri mari de făcut, că dacă nu a făcut totul ieri, cade cerul pe voi. Bolborosi ceva, scutură din cap și numără încet banii... de două ori... de trei ori – Hai, Abe, hai să terminăm odată cu asta. L-ai văzut, frate, cum face? Se linge pe degete și numără la mălaiu-ăla până ți se acrește, de zici că s-ar schimba cifrele. Nici măcar în el n-are-ncredere. La dracu'.

Domnul Rabinowitz îi dădu banii lui Harry, iar Harry semnă în registru. Îmi faci un favor și mi-l pui aici?

Rahaaat. Știi ceva, frate, de fiecare dată când te văd, muncesc de-mi sar capacele. Împinseră televizorul în colț și plecară.

1 Hoț (idiș).

Domnul Rabinowitz privea, scuturând din cap și bolborosind, după care oftă: Ceva nu e-n regulă... nu-i coșer, dom'le, nu-i coșer deloc.

Rahaaat. De ce vrei să mergi, frate-acolo? De ce vreau să merg acolo? Fi'nc-acolo-ți dau și timbre de colecție când îți iei droguri. Știi ceva, Harry? Ești cam bătut în cap, așa. N-ar trebui să-ți meargă gur-așa când e vorba d-o chestie așa serioasă ca drogurile. Mai ales când e vorba de marfa mea. D-a ta mi se rupe. Doar d-a mea. Și, mă rog, ce-i așa mișto la ce vând ăia acolo? Hai, frate, ce-nseamn-asta? Ș-aicea avem la fel de multe relații ca și-acolo. Am putea chiar să-nțercăm la cineva nou. Nou? Da, păpușă. Am putea să stăm așa pă stradă și să vedem care are mai multe degete băgate-n nas și care dă din cap ș-așa o să știm care are marfă bună, adică doar așa, la prima vedere, pretene. Și-n orice caz, taxiul' costă tot atâta. Taxiul'? Da' cine-a murit și ți-a lăsat ditamai moștenirea? Bani-ăștia se duc pe marfă, frate. Io nu iau nici un taxi. Mai întâi trebe să te ocupi de necesități, abia după aia de lux.

Rahaaat. Adică vrei ca să iau metrou', cu toți d-alde bolnavii-ăia, cu toți fraerii la un loc? La dracu'. Ai luat-o p-arătură. ăia te fură pân' ajungem acolo. Hai, frate, nu-mi băga texte d-astea de negrotei puturos. Tyrone râse pe sub mustață: Frate, dacă tot tre' să facem un drum, stai să-l sun pe omu' meu Brody, să văd ce-are și el. Dă-mi cinci cenți. Da' de când dracu' ai nevoie de cinci cenți ca să dai un telefon? Hai, păpușă, io nu mă joc cu nici o companie de telefonie. Harry se sprijini de cabina telefonică, în timp ce Tyrone se gheboșă peste telefon și începu să vorbească pe un ton conspirativ. După vreun minut închise telefonul și ieși din cabină cu un rânjet cât toată fața. Închide gura, frate, că-mi scapără ochii. Muistule, cur palid. Tu n-ai supraviețui pe plantațiile de bumbac. Tyrone o luă la picior, iar Harry după el. Și deci care-i treaba? Omu' meu are-o chestie, dinamită curată, păpușă, ș-o să ne dea și nouă de-o lingură. Urcară scările

de la metrou separat. Harry aruncă o privire în jur, în timp ce Tyrone își văzu de drum spre cafeneaua din apropiere. Era un cartier de negri cap-coadă. Chiar și polițiștii în civil erau negri. De fiecare dată când stătea în cafenea și bea cafea slabă și mânca o gogoasă cu ciocolată, Harry simțea că iese în evidență. Asta era singura parte nașpa a afacerilor cu Brody. De obicei avea marfă beton, dar Harry nu putea merge mai departe de cafenea, altfel s-ar fi dus totul pe apa sâmbetei sau, mai rău, ar fi putut să încaseze un glonț în cap. De fapt, singurul lucru deștept pe care-l poți face este să rămâi în centru, dar Harry n-ar suporta niciodată să stea așa departe de lovele și de marfă. Era deja destul de nasol să stea acolo, simțea cum i se strânge stomacul și cum neliniștea îi furnică tot corpul și i se pune un nod în gât, dar era de un milion de ori mai bine decât dacă nu s-ar fi aflat acolo.

Mai ceru o ceașcă de cafea și o gogoasă și se întoarse cu scaunul înalt de bar tocmai când un polițist, mai negru decât gogoșa lui și mai mare decât un camion Mack, se așeză lângă el. Isuse Kristoase, ce noroc am și io. Încerc și io să mă relaxez ca omu', să mă bucur de o ceașcă de cafea și babuinu' dracu' vine și s-așază lângă mine. Rahat! Își sorbea cafeaua și se uita la arma din toc și se întrebă ce s-ar întâmpla dacă i-ar smulge-o așa, brusc, și-ar începe să tragă, pac, pac, și să le zboare creierele tuturor muiștilor ălora, după care să arunce banii pe teighea și să-i spună duduui să păstreze restul, după care să plece sau pur și simplu să sufle în țeava armei și apoi să i-o dea polițistului și să-l întrebe dacă e a lui: Am găsit-o pe jos și m-am gândit că poate ați pierdut-o, dar o fază supertare ar fi să-i șutească pur și simplu drăcia aia și să i-o trimită prin poștă comisarului, cu un bilețel cum că doi tipi s-au rănit cu ea și că ar trebui să aibă mai multă grijă de jucăriile lui... da, asta chiar ar fi superfază, și se uită spre huiduma care stătea lângă el și pălăvrăgea cu duduia de la teighea și se strica de răs, iar Harry râdea în sinea lui și se întreba ce ar zice polițaiul dacă ar ști că viața lui se afla în mâinile lui Harry, dar apoi Harry observă mărimea mâinii

care ținea ceașca de cafea și-și dădu seama că era mai mare decât o minge de baschet, așa că își îndesă restul gogoșii în gură și bău o gură de cafea, să alunece mai bine, după care ieși tiptil din cafenea, simțindul-l în continuare în spate pe polițistul ăla cât un munte, în timp ce Tyrone cobora scările de la metrou, fredonând ceva.

Vizuina lui Tyrone era o simplă cameră cu o chiuvetă. Se așezară la o măsuță, cu toate instrumentele necesare într-un pahar, sângele coloră apa în roz, încheieturile mâinilor începură să atârne greu, abia dacă mai reușeau să țină țigara între degete. Din când în când, se mai scobeau în nas. Vocea le devenise din ce în ce mai joasă și mai slabă. Rahaat, asta-i o dava de baștani, păpușă. *Di na mită*. Da, frate, e ceva deosebit. Harry se fripse la deget cu țigara și o scăpă din mână. Rahat, după care se aplecă încet spre ea, o privi câteva clipe, cu mâinile bălăngăindu-i-se deasupra ei, și în cele din urmă o ridică, se uită la ea, apoi își scoase, încet-încet, o altă țigară din pachet, pe care și-o aprinse de la cealaltă, lăsă chiștocul în scrumieră, după care-și linse arsura de la deget. Pentru o clipă, și încă una, își privi fix vârful pantofilor... arătau bine și erau așa, moi, cum... îi atrase atenția un gândac uriaș care mergea cu un aer războinic și, până să se gândească să-l calce, dispăru sub plintă. Foarte bine, nenorocitu', ar fi putut să-mi găurească pantofu'. Își smuci brațul și trase un fum din țigară. Harry mai trase un fum din țigară și inhală fumul încet și adânc, degustând fiecare particulă de fum și savurând felul în care parcă îi gâdila amigdalele și gâtul, Kristoase, ce gust bun avea. Heroina avea ceva care făcea ca țigara să aibă un gust al dracului de bun. Știi ce-ar trebui să facem, frate? Hă? Ar trebui să diluăm o juma' și să scăpăm de jumatea ailaltă, 'nțelegi? Da, păpușă, chesti-asta-i așa de bună, că și cu jumate tot te-ai face praf. Da, am păstra doar s-avem și noi așa, de poftă, și restu' să-l vindem. Am putea să ne scoatem înc-o dată banii. Simplu. Așa e, păpușă. După care mai cumpărăm vreo două bucăți și ne punem și noi pe picioare, frate. Să știi c-ar fi o treabă deșteaptă. To' ce tre'

să facem e s-o lăsăm mai moale cu căcaturile, știi, din când în când așa, de poftă, da' să nu mai băgăm la greu – Corect, păpușă –, fix cât să ne dregem și noi și, cât ai zice pește, ne-am scoate și niște lovele. Păi să dea dracu' dacă nu-i așa. O să s-adune verzișorii, până când o să-notăm în tot mălaiu-ăla, moșule. Ai dreptate, frate, și noi nici n-o să-i spargem aiurea cum fac alți fraieri. N-o să ne facem creierii mucii și n-o să le dăm cu picioru'. O să stăm în banca noastră și o s-avem grijă de afacere și cât ai zice pește o să ne luăm juma' de kil și-o să stăm cu burta-n sus, să numărăm bani. Fără să mai batem străzile. Bă, coaie, tu chiar ai dreptate. O s-o luăm direct de la iteleni și-o să ne-o diluăm singuri și-o să găsim niște mucoși să ne-o vândă pe stradă, iar noi o să stăm cu cracii-n sus să numărăm bani la volanu' unui El Dorado roz-culoarea-curului, pana mea. Da, și io o să-mi iau uniformă de șofer și-o să-ți plimb curu' negru peste tot prin oraș. Și-ai face bine să-mi deschizi și ușa, pretene, că altfel ți-ai ars curu'. Ă-hă, mă strigă *Tyrone C. Love* și io nu iubesc pă *nimeni* decât pă *Tyrone C.* Bine, io n-o să iubesc pe nici un *Tyrone C.* O să-mi iau o casă ca lumea lângă Central Park și-o să-mi petrec tot timpul', bucurându-mă de toate bunăciunile care-o să treacă p-acolo. Rahaat... ce-o să faci tu cu toate astea, frate. O să-ți tocești scula. Io o să stau frumos deoparte și-o s-o mai pun poate, din când în când, o să ciugulesc câte ceva. La dracu'. Zău dacă nu e păcat. Băieții-ăștia o să stea bine mersi într-o casă meseriașă cu femei ca lumea, iar el o să-și bage nasu-n treab-ăia scârboasă. Și ce vrei să fac acuma, mie-mi place să dau muie. Puțin ficat cu ceafă, niște pește afumat, un... Doamne, da' tu chiar ești al dracu'. Asta-i problema cu de-alde voi, frate, nu știți ce să faceți c-o femeie. Cum rahat, frate, știm ce să facem. Voi, africanii, pana mea, n-aveți nici un fel de maniere în voi... tu de ce crezi că evreii au parte de toate muierile? N-are nici o legătură cu banii. Ci pentru că noi dăm muie. Rahaat, frate, tu ești un fraier fără pulă. După ce-o să merg la croitor ca să-mi ia măsură pentru vreo câteva costume, o să mă-ntorc